

Τέλος, τέταρτον, όσον αφορά την ομοιότητα των σημείων, το κριτήριο είναι η οπτική, ακουστική και εννοιολογική ομοιότητά τους, οπότε σημασία έχει μεν η συνολική εντύπωση που δημιουργείται, αλλά πρέπει να εξετάζονται τα στοιχεία που προσδίδουν στο σήμα τον διακριτικό του χαρακτήρα καθώς και τα κυρίαρχα στοιχεία. Το σήμα της ανακόπτουσας είναι ένα εικονιστικό σήμα, το οποίο συνίσταται στη λέξη «terra» και σε ένα εικονιστικό στοιχείο, το οποίο έχει το ίδιο περίπου μέγεθος με το λεκτικό στοιχείο «terra». Επειδή ακριβώς το σήμα του αναρροσίου δεν περιλαμβάνει κανένα εικονιστικό στοιχείο, είναι σαφείς οι διαφορές που προκύπτουν από μια συνολική σύγκριση των δύο σημάτων. Ακόμη όμως και αν γίνει δεκτό ότι το λεκτικό στοιχείο «terra» αποτελεί το βασικό στοιχείο του σήματος της ανακόπτουσας, δεν υπάρχει ομοιότητα από την άποψη του δικαίου περί σημάτων. Επισημαίνεται ότι στην τεχνητή λέξη «Terranus» εμπεριέχεται μεν πλήρως ο συνήθως κατανοητός στις συναλλαγές όρος «Terra», αλλά το σημείο «terra» παύει να έχει, εντός του μεταγενέστερου σήματος, αυτοτελή θέση που να προσδίδει ορισμένο διακριτικό χαρακτήρα. Εξάλλου, οι συναλλασσόμενοι είναι συνηθισμένοι στο ότι ορισμένες έννοιες που προέρχονται γλωσσικά από ορισμένη ρίζα ενδέχεται να αποκτούν, σε περίπτωση παραλλαγής τους, τελείως διαφορετική σημασία και, επομένως, δεν μπορούν πλέον να συσχετιστούν με την αρχική έννοια.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το rechtbank van koophandel te Antwerpen (Βέλγιο) την 1η Ιουνίου 2007 — VTB-VAB NV κατά Total Belgium NV

(Υπόθεση C-261/07)

(2007/C 199/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Διάδικοι της κύριας δίκης

Ενάγουσα: VTB-VAB NV

Εναγομένη: Total Belgium NV

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται η οδηγία 2005/29/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί αθέμιτων εμπορικών πρακτικών σε εθνική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 54 του βελγικού νόμου της 14ης Ιουλίου 1991 περί εμπορικών πρακτικών και περί πληροφωρήσεως και προστασίας του καταναλωτή, η οποία -εκτός από τις περιπτώσεις που απαριθμούνται περιοριστικώς στον νόμο- απαγορεύει κάθε «συνημμένη» προσφορά από έναν πωλητή προς έναν

καταναλωτή, περιλαμβανομένης της «συνημμένης» προσφοράς ενός προϊόντος που ο καταναλωτής πρέπει να αγοράσει και μιας δωρεάν υπηρεσίας της οποίας η λήψη συνδέεται με την αγορά του προϊόντος, και τούτο ανεξαρτήτως των περιστάσεων της υποθέσεως, και ειδικότερα ανεξαρτήτως της επιδράσεως που η συγκεκριμένη προσφορά μπορεί να έχει στον μέσο καταναλωτή και ανεξαρτήτως του αν υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες η προσφορά αυτή δύναται να θεωρηθεί αντίθετη με την επαγγελματική δεοντολογία ή με τα συναλλακτικά ήθη;

(¹) Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149, σ. 22).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Roma (Ιταλία) στις 4 Ιουνίου 2007 — Caffaro Srl κατά Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C

(Υπόθεση C-265/07)

(2007/C 199/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Roma (Ιταλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Caffaro Srl

Καθή: Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται αν αντικείται προς την κοινοτική οδηγία 2000/35/EK⁽¹⁾, ειδικότερα δε στο άρθρο 5 αυτής, το άρθρο 14 του νομοθετικού διατάγματος 669/96, όπως αυτό τροποποιήθηκε 147 του νόμου 388/2000, καθόσον προβλέπει προθεσμία 120 ημερών από την επίδοση του εκτελεστού τίτλου, την οποία ο δανειστής υποχρεούται να τηρήσει, όταν πρόκειται για αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της δημόσιας διοικήσεως.

(¹) ΕΕ L 200, σ. 35.